

نگاه کارشناس

یک راهکار جدید برای شناسایی معلولان گمشده

محمدرضا حیدرهای
مدیرکل پیشین دفتر امور آسیب‌های
اجتماعی سازمان بهزیستی

مادر سازمان بهزیستی افراد معلولی را که در خیابان شناسایی و به دستگاه قضایی و پلیس ارجاع داده می‌شوند نمی‌توانند اطلاعاتی درباره خانواده خود بدهند، به‌عنوان مجهول‌الهی می‌شناسیم. در این شرایط آنها به مراکز توانبخشی دولتی یا غیردولتی ارجاع داده می‌شوند و مراکز غیردولتی هم موظفند که این افراد را بدون دریافت وجه‌پذیرش کنند؛ چون سازمان بهزیستی سهمیه‌ای در این مراکز دارد که طبق آن اگر چنین افرادی شناسایی شدند، باید آنها را پذیرش کنند و تحت مراقبت قرار بگیرند. ازسوی دیگر هم‌زمان با شناسایی آنها، اطلاعات افراد معلول پیدا شده، در سامانه کشوری ثبت می‌شود؛ یعنی اگر خانواده فرد گم‌شده به پلیس یا بهزیستی مراجعه کند، امکان جست‌وجو در این سامانه کشوری وجود دارد. نمونه آن فرد معلولی در زنجان بود که خانواده او در استان دیگری اعلام مفقودی کرده بودند و در نهایت با کمک این سامانه به خانواده بازگشت. اگر پلیس فرد معلول گم‌شده را در خیابان شناسایی کند، بلافاصله به بهزیستی اطلاع می‌دهند و تا پیدا شدن خانواده‌اش از او نگهداری می‌شود.

علاوه بر این ضابطان قضایی نیز باید آموزش‌های لازم را در زمینه نحوه برخورد با این افراد بگذرانند؛ چه در موضوع افراد اوتیستیک که شناسایی سختی دارند و به‌خوبی با دیگران ارتباط برقرار نمی‌کنند، چه در گروه‌های دیگر دارای معلولیت مانند کسانی که با موضوعات جنسیتی روبه‌رو هستند؛ در این شرایط ممکن است پلیس این افراد را به‌عنوان منحرف جنسی در نظر بگیرد و در برخورد با پلیس آسیب ببینند. با توجه به این شرایط ابتدا باید بین پلیس و سازمان بهزیستی - درباره آموزش تخصصی نیروهای پلیس - هم‌افزایی صورت گیرد که اگر فرد معلول یا ناتوانی را مشاهده کردند، این آگاهی را داشته باشند که سازمان بهزیستی اولین دستگاهی است که باید با آن تماس بگیرند تا این نهاد در صورت لزوم، وضعیت اعلام مفقودی فرد معلول پیدا شده را در سامانه‌های خود بررسی کند.

برای تسهیل در این روند، امکان انجام اقداماتی مانند سامانه اسکن عنبیه وجود دارد که پیش‌ازین در حوزه شناسایی کودکان کار و خیابان استفاده شده بود و ممکن است برای شناسایی افراد معلول هم مؤثر باشد. ما برای شناسایی کودکان کار و خیابان سامانه‌ای از طریق اسکن عنبیه ایجاد کردیم که برای هرکدام از آنها کد یکتایی صادر می‌کرد. در این روند هر بار این کودکان در مراکز حمایتی مشاهده می‌شدند، امکان دسترسی به پرونده و گزارش‌های مددکاری آنها وجود داشت. به‌نظر می‌رسد با استفاده از این دستگاه‌ها می‌توان اطلاعات فرد دارای معلولیت را نیز ثبت کرد.

داشتن این اتفاق نمی‌افتاد. در جدیدترین مورد، یک‌مرد ۴۷ ساله که یک‌دست و یک‌پایش معلولیت داشته، از خانه رفته و معلوم نیست کجا است. «مرونی پیشنهاد می‌دهد بهزیستی جلوگیری و با پلیس تفاهمنامه‌ای داشته باشد: «به‌ویژه برای بچه‌هایی که قدرت تکلم ندارند، باید بشود استعلامی گرفت و کاری کرد. فرقی با سایر افراد جامعه این است که آنها شاید بتوانند مشخصاتشان را بگویند و فرد پیدا شود، اما کسی که معلولیت ذهنی دارد و اسم خودش را هم نمی‌داند، پیدا کردنش سخت است.»

افزایش گم‌شدن افراد اوتیستیک

ترکس آزادی، فعال حوزه افراد اوتیستیک هم می‌گوید گم‌شدن افراد دارای معلولیت و افراد مبتلا به اوتیسم به کرات در حال اتفاق افتادن است: «بعضی از این افراد قدرت کلامی ندارند و نمی‌توانند درباره وضعیتشان حرف بزنند. شاید حتی گم‌شدن با افرادی هم مواجه نشوند اما چون نمی‌توانند درباره خودشان حرف بزنند، دچار سردرگمی می‌شوند. از سال‌ها قبل برنامه‌هایی برای طراحی یک چیپ که با به‌صورت دست‌نبد باشد یا هر وسیله دیگری که مثلاً

می‌کند یا این کار را کرد ولی او را برگرداندم. اگر جایی گیر می‌کرد، به برادرش زنگ می‌زد و می‌گفت بیا من را ببر.» مرتضی اتفاقات و خاطرات گذشته را به یاد می‌آورد، اما بعد از تصادف حافظه کوتاه‌مدتش مثل سابق نیست و اتفاقات روزمره را فراموش می‌کند: «به‌دلیل شرایط خاصی که داشت، سریع به‌هم می‌ریخت و بی‌قرار بود. نمی‌توانستم سفر یا مهمانی برویم؛ مدام بی‌تابی می‌کرد و باید سریع به خانه برمی‌گشتم. من ۱۰ سال پیش و بعد از حادثه تصادف با او ازدواج کردم. در این مدت هم هیچ تشنجی نداشتم، هم دارو مصرف می‌کرد و تحت پوشش بهزیستی بود. گم‌شدن مرتضی را به آنها هم اطلاع دادیم. نمی‌دانم آن شب چه اتفاقی افتاد که دیگر رفت و نیامد.»

گم‌شدن در خیابان، پیداشدن در گرمخانه‌ها

فعالان حقوق معلولان می‌گویند کم‌کاری سازمان بهزیستی به‌عنوان متولی امور معلولان، موجب شده تعداد معلولانی که گم می‌شوند و پیدا نمی‌شوند، روز‌به‌روز بیشتر شود. آنها می‌گویند وجود نداشتن سامانه‌ای متمرکز در باره گمشده‌ها، این مشکلات را بیشتر کرده است؛ نمونه‌اش کامران عاروان، مدیرعامل جامعه معلولان کشور که می‌گوید باید دنبال راه‌هایی جدید برای حل این مشکل بود: «بحث شناسنامه‌دار شدن این افراد مطرح است. دولت هم باید کمک کند، خانواده‌ها گرفتاری خودشان را دارند. شاید لازم باشد دولت پرستار کمکی و... را برای این افراد بپذیرد کند تا آنها سو، هم روز را با مراقبت‌های دیگران سر کنند و آواره خیابان هان‌شوند. این افرادنشانی‌ها را بلد نیستند و گم می‌شوند. بعضی‌ها هیچ‌وقت پیدا نمی‌شوند و اتفاقات ناگوار می‌گاهی برایشان می‌افتد مثل فروش اعضای بدن شان یا اتفاقات دیگر. فناوری‌های جدید که با آنها باشد، می‌شود پیدایشان کرد. پلیس و مردم باید آموزش ببینند که اگر با این موارد مواجه شدند، مرجعی باشد که بتوانند با آنها تماس بگیرند. یاد هست قدیم تلویزیون تصویر آنها را قبل از بعضی برنامه‌ها پخش می‌کرد ولی الان ما چنین مرجعی برای گمشده‌ها نداریم. این افراد سرگردان می‌شوند. باید هم به متولیان مثل پلیس، هم به مردم و خانواده‌ها آموزش داده شود.» او به هم‌میهن می‌گوید: «یک معلول ذهنی را می‌شناسم که گم شده بود و او را در گرمخانه پیدا کردند. در بالاتر شهر تهران گم شده بود و بعد از پنج‌ماه او را در گرمخانه‌ای در ورآمین و آن هم به‌طور تصادفی پیدا کردند. او مقداری هوش و حواس داشت اما کسانی که حواس‌شان کمتر باشد یا به‌حال اگر جنسیت‌شان زن باشد، شرایط سخت‌تری پیدایشان می‌کند. این موارد گمشده فقط در فضای مجازی یا گروه‌های معلولان مطرح می‌شوند اما یک مرجع کلی برای این موضوع وجود ندارد و روش‌های پیدا کردن گمشده‌ها در ایران خیلی قدیمی است.»

بهروز مرونی، مدیر کمپین معلولان هم به هم‌میهن می‌گوید که تبعیض بین افراد غیر معلول و دارای معلولیت در همه زمینه‌ها مشهود است. او پیش‌ازین و بعد از گم‌شدن بیستا، دختر چهارساله اهل گلستان، درباره معراج، پسر ۱۷ ساله گمشده اوتیستیک در شبکه ایکس نوشته و به تفاوت‌ها در این باره انتقاد کرده بود. مرونی در این باره می‌گوید: «شما ببینید که وقتی یک ورزشی غیر معلول موفقیتی کسب می‌کند، چقدر تبریک می‌گویند... اما تیم ناشنوایان ما اخیراً قهرمان جهان شد اما دروغ از یک تبریک. وضعیت معیشتی افراد معلول هم همین وضعیت را دارد و مشکلات‌شان مثل بقیه افراد دیده نمی‌شود. درباره گم‌شدن این افراد هم وضعیت همین‌طور است. حساسیت‌هایی روی افراد دیگر وجود دارد که روی معلولان گمشده وجود ندارد. این برمی‌گردد به نگرش فرهنگی جامعه و اینکه رسانه‌ها چندان به این افراد توجه ندارند.» او معتقد است، بهزیستی برای پیدا کردن معلولان گمشده مسئولیتی نمی‌پذیرد و اقدام خاصی انجام نمی‌دهد؛ «پلیس و آگاهی باید اینها را پیدا کند مثل بقیه. بهزیستی هم می‌تواند نقش مهمی داشته باشد مثلاً در سایتش بخشی را داشته باشد برای معلولان گمشده یا در بیش از دوهزار مرکزی که دارد یک سامانه ایجاد کند. درباره مورد معراج که او را به گرمخانه برده‌اند و وقتی دیده‌اند اعتیاد ندارد، او را رها کرده‌اند. خوب اگر بهزیستی سامانه جامعی درباره گمشده‌ها

پشت گردن این افراد یا در کفش‌شان نصب شود، مطرح شده بود. به این وسیله می‌شد لوکیشن افراد دارای معلولیت را پیدا کرد. پدر یکی از همین افراد که محقق بود پیشنهاد طراحی این وسیله را داده بود که متأسفانه ایشان فوت شد و ماجرا رها شد. یک‌بار دیگر چنین جلسه‌ای با مرکزیت پلیس و با همکاری انجمن‌های مربوطه به معلولیت شکل گرفته بود، بوق و کرنای زیادی شد اما در نهایت اتفاق خاصی نیفتاد. البته یک سری کدهای شناسایی در حال تعریف‌شدن است که آنها هم فراگیر و برای همه نبوده، هم دامنه کار بردش مشخص و راه‌اندازی نشده است. هفته‌پیش هم یک گمشده حوالی تهران بود و خوب هنوز پیدا نشده است.»

او ادامه می‌دهد: «سازمان بهزیستی در این زمینه مسئولیت قبول نمی‌کند، چون می‌گویند ما مسئول پیدا کردن این افراد نیستیم و می‌گویند در نهایت ۱۲۳ و پلیس باید در این باره کارها را انجام دهند. قرار بود به کلاترزی‌ها آموزش‌هایی در این باره داده شود، می‌دانم که به بعضی از کلاترزی‌ها آموزش‌ها داده شده، اما فراگیر نشده است. آموزش عمومی برای همه درباره گم‌شدن افراد دارای معلولیت وجود دارد. قرار بود به کلاترزی‌ها این آموزش داده شود که افرادی که گم می‌شوند به کدام مراکز تحویل داده شوند تا بشود از طریق دادن مشخصات به بهزیستی و انجمن‌ها، این افراد پیدا کرد.»

آزادی معتقد است، به آموزش‌های همگانی بیشتری برای اطلاع‌رسانی درباره بیماران اوتیستیک نیاز است: «باتوجه به اینکه بعضی از این بچه‌ها دچار سندرم فرار هستند نوعی بی‌قراری دارند، باید افرادی کدر کنار آنها زندگی می‌کنند این هوشیاری را داشته باشند که بتوانند جلوی مفقود شدن آنها را بگیرند. در کلاترزی‌هایی مثل تهران وقتی این اتفاق می‌افتد، فشار خیلی زیادی هم به خانواده، هم جامعه افراد اطراف آنها وارد می‌شود. وقتی یک نفر از این افراد گم می‌شود، بقیه به شدت احساس ترس می‌کنند. هر چه اطلاع‌رسانی در این باره بیشتر باشد، درصد پیداشدن این افراد هم بیشتر است. من شنیده بودم علاوه بر کلاترزی‌ها، به فرودگاه‌ها هم در این باره هشدار داده شده است. سازمان بهزیستی برنامه خاصی در این باره در نظر نگرفته است. بیشتر گمشدگان بین افراد اوتیستیک است و شاید بهترین کار این بود که چیپ برای این افراد طراحی می‌شد، اما پیگیری نشد. از زمان این پیشنهاد، هشت‌سال گذشته این پیشنهاد مسکوت ماند. زمانی هم پیشنهاد دیاب مطرح شده بود و حتی مطرح بود که وارد کشور شود که همه معلولان بتوانند استفاده کنند اما آن هم پیگیری نشد.»

ترکس آزادی هم از تفاوت بین افراد معلول و غیر معلول انتقاد می‌کند: «برای خانواده‌های معلولان این سوال همیشه هست که چرا درباره آنها به این اندازه، مثلاً تصور که به موضوع یسنا پرداخته شد، اهمیت داده نمی‌شود. این موضوع برمی‌گردد به افرادی که خودشان رام‌تولی معلولان می‌دانند.»

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور - اداره کل ثبت اسناد و املاک مازندران

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر آرای صادره در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک به‌شهر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان واقع در اراضی قریه پابند پلاک ۹ - اصلی بخش ۲۶ ثبت به‌شهر به شرح ذیل می‌باشد:

۱- آقای مجتبی رضائی فرزند علی جان نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷/۱۷/۷۳ مترمربع به شماره کلاسه ۱۱۳۱/۱۴۰۲/۲-۲ آقای مجتبی رضائی فرزند علی جان نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۵/۱۸۳۹/۱۴۰۲/۱۴۰۲/۳ آقای مجتبی رضائی فرزند علی جان نسبت به شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۹۳/۹۱۷۳/۱۴۰۲/۱۴۰۲ برابر برگه استثناسیاهی ارائه شده معزز گردیده است که مع‌الواسطه از مالک غیر رسمی اله قلی رضائی و اشخاص به متقاضیان واگذار شده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۲/۲۲ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۳/۰۵

محمدحسن صادقی - سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان بهشهر

شناسه آگهی: ۱۷۰۵۸۵۱۸

فراخوان ۱ - ۱۴۰۳

آگهی فراخوان نوبت اول

بدینوسیله به اطلاع می‌رساند اداره کل راه و شهرسازی استان قزوین در نظر دارد یک قطعه زمین با کاربری گردشگری در اراضی حریم شهر آوج به شرح جدول ذیل از طریق فراخوان عمومی در قالب الحاقیه ماده ۲۲ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و به‌صورت نقد و اقساط با شرایط (حداقل ۲۵٪ نقد الباقی در اقساط ۵ ساله) به افراد حقیقی و حقوقی واجد شرایط (دارندگان موافقتنامه اصولی از اداره کل میراث فرهنگی و گردشگری و اداره کل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان قزوین) و صرفاً با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (setadiran.ir) واگذار نماید.

ردیف	پلاک ثبتی	مساحت (مترمربع)	قیمت پایه هر متر مربع (ریال)	قیمت کل (ریال)	سپرده شرکت در فراخوان (ریال)	آدرس
۱	قسمتی از پلاک ۲۵۶ فرعی از اصلی بخش ۱۵ - شهر آوج	۳۰۰۰۰	۲۳۰۰۰۰۰	۶۷۰,۲۴۵,۱۰۰,۰۰۰	۳,۳۶۲,۱۶۰,۰۰۰	آوج، محدوده نزدیک به پل معلق و آبشار شاه دره، طبق نقشه ارائه شده در سامانه

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۲/۲۲ و ۱۴۰۳/۰۲/۲۳

مهلت دریافت اسناد: ۱۴۰۳/۰۲/۲۶

مهلت بازدید: ۱۴۰۳/۰۲/۲۵

تاریخ بازگشایی: ۱۴۰۳/۰۳/۰۷

تاریخ اعلام به برنده: ۱۴۰۳/۰۳/۰۷

بدیهی است انتخاب خریدار با در نظر گرفتن بهترین مبلغ پیشنهادی و نحوه پرداخت اعم از پیش پرداخت و مدت زمان واریز اقساط در زمان کوتاه‌تر همچنین مدارک ارائه‌شده صورت خواهد گرفت

شرایط عمومی و توضیحات برگزاری مزایده / فراخوان دستگاه اجرایی

برگزاری فراخوان صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت بوده و کلیه مراحل فرایند مزایده شامل دریافت اسناد مزایده، ارسال پیشنهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده‌گران محترم از این طریق امکان‌پذیر می‌باشد.

کلیه اطلاعات املاک و مستغلات شامل مشخصات، شرایط و نحوه فروش در برد اعلان عمومی سامانه مزایده قابل مشاهده بررسی و انتخاب می‌باشد.

علاقه‌مندان به شرکت در فراخوان می‌بایست جهت کسب اطلاع از نحوه ثبت‌نام و دریافت گواهی الکترونیکی (توکن) به سایت سامانه (www.setadiran.ir) بخش ثبت‌نام / پروفایل مزایده‌گر مراجعه و با تلفن ۰۲۱-۱۴۵۶-۵ داخلی ۵ تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی اداره کل راه و شهرسازی استان قزوین

شناسه آگهی: ۱۷۱۳۱۵۴

خبرسازان

ورود سامانه بارشی جدید

کارشناس سازمان هواشناسی ضمن پیش‌بینی رگبار و رعد و برق در مناطقی از خراسان شمالی، خراسان رضوی، شمال آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی و اردبیل، گیلان، مازندران و ارتفاعات البرز، قزوین، سمنان و تهران را در روزهای یکشنبه و دوشنبه هفته آینده بارانی اعلام کرد. به گزارش خبرآنلاین، فریبا گودرزی، کارشناس سازمان هواشناسی با اشاره به پیش‌بینی وضعیت آب و هوایی در این باره گفت: «شنبه در برخی از مناطق آذربایجان غربی و شرقی، زنجان، کردستان و کرمانشاه بارش رخ می‌دهد. روزیکشنبه گستره بارش‌ها در غرب و جنوب غرب سواحل دریای خزر و استان‌های واقع در دامنه جنوبی البرز خواهد بود.» فعی از تشدید بارش‌ها در روزهای دوشنبه و سه‌شنبه برای همین مناطق خبر داد و گفت: «گستره این بارش‌ها دوشنبه مناطقی از دامنه‌ها و ارتفاعات زاگرس مرکزی و سواحل دریای خزر همچنین سه‌شنبه بخش‌هایی از شمال شرق و جنوب کشور را بر می‌گیرد. احتمال خیزش گردوخاک در منطقه زابل وجود دارد.»

قوانین جدید در «خواجه نصیر»

دیروز ایسنا گزارش داده است که براساس دستورالعملی جدید در دانشگاه خواجه نصیر، تشکیل گروه‌های مجازی بیشتر از ۱۰۰ نفر توسط دانشجویان منوط به کسب مجوز است و عضویت در شبکه‌های مجازی غیرمجاز منجر به اعمال تنبیهات طبق شیوه‌نامه انضباطی خواهد شد. طبق اعلام دانشگاه صنعتی خواجه نصیر، با استناد به تبصره ۲ ماده ۳۲ تشکیل گروه‌های مجازی دانشجویی با جمعیت بالای ۱۰۰ نفر، نیاز به مجوز کمیته ناظر بر نشریات دانشجویی دارد. در حال حاضر هیچ‌یک از گروه‌های دانشجویی که در بستر فضای مجازی فعال هستند، مجوز قانونی ندارند. طبق اعلام دانشگاه صنعتی خواجه نصیر: «باتوجه به اینکه رسانه‌ها و فضای مجازی ابزاری برای انتقال دانش، آگاهی و مفاهیم انسانی است، لیکن متأسفانه برخی از این فضای به‌وجودآمده سوءاستفاده کرده و ضمن هتک حرمت افراد، مطالب و محتوای بسیار نامناسب در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌کنند که باید توسط ایجادکنندگان گروه‌ها و کانال‌ها تحت‌عنوان ادمین‌ها یا مدیران، کنترل و مراقبت شوند.»

۱۴ مخاطره در تهران

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران گفته است که ۱۴ مخاطره خطرآفرین در پایتخت شناسایی شده است که قطعا یکی از این موارد، زلزله است. ما باید این را بدانیم که زلزله تهران در هر سطحی که باشد؛ یک حادثه ملی است. علی‌نصیری با بیان اینکه همه اقدامات ما در حوزه مدیریت بحران نیازمند تمرکز در تصمیم‌گیری و هماهنگی‌های بین‌بخشی است، گفت: «مهم‌ترین چالش مادر حوزه مدیریت بحران کشور نیز موزای کاری‌هاست. برخی کارها به وسیله چند دستگاه انجام می‌شود؛ به گونه‌ای که گاهی اوقات اقدامات‌شان همدیگر را نقض می‌کند و گاهی اوقات هم یکسری کارها در کل بر زمین می‌ماند. اگر این مشکل حل شود بسیاری از مشکلات ما در این عرصه حل می‌شود. در نتیجه باید در تصمیم‌گیری‌ها و تصمیم‌سازی‌های مدیریت بحران مرکزیت واحد داشته باشیم.» او ادامه داد: «نقشه‌ریسک شهر تهران بعد از سال‌ها به‌روزرسانی شد و از میان ۵۵ مخاطره‌ای که در شهر تهران احتمال وقوع آن‌ها وجود دارد، ۱۴ مخاطره خطرآفرین شناسایی شده است.»